

**Bài của Chủ Tịch
Henry B. Eyring**
Đệ Nhất Cố Vấn trong
Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn

Chia Sẻ Phúc Âm một cách Chân Tình

Thượng Đế sẽ thu xếp để những người sẵn sàng chấp nhận phúc âm có thể gặp gỡ các tôi tớ đã chuẩn bị của Ngài là những người muốn chia sẻ phúc âm. Điều đó đã xảy ra trong cuộc sống của các anh chị em. Điều này xảy ra bao nhiêu lần tùy thuộc vào việc các anh chị em chuẩn bị tâm trí của mình.

Tôi có một người bạn cầu nguyện mỗi ngày để gặp một người nào đó đang sẵn sàng để tiếp nhận phúc âm. Anh ấy mang theo mình một quyển Sách Mặc Môn. Cái đêm trước khi chuyển đi ngấn, anh đã quyết định không mang theo quyển sách đó mà thay vì thế mang theo tấm thẻ chuyển tay. Nhưng khi anh sắp sửa ra đi thì một ấn tượng thuộc linh đến với anh: “Hãy mang theo với người một quyển Sách Mặc Môn.” Anh ấy để một quyển sách vào túi xách của mình.

Khi một người phụ nữ anh biết ngồi cạnh anh trong chuyến đi, anh đã tự hỏi: “Có phải là người này không nhỉ?” Người phụ nữ ấy cũng cùng đi với anh một lần nữa trong chuyến trở về. Anh bạn tôi nghĩ: “Tôi mang phúc âm ra để thảo luận bằng cách nào đây?”

Thay vì thế, người phụ nữ ấy nói với anh bạn tôi: “Anh đóng tiền thập phân cho giáo hội của anh phải không?” Anh bạn tôi nói là anh có làm như vậy. Người phụ nữ ấy nói là mình cũng cần phải đóng tiền thập phân cho giáo hội của mình nhưng đã không làm như vậy. Sau đó, người phụ nữ ấy hỏi: “Anh có thể nói cho

tôi nghe về Sách Mặc Môn không?”

Anh bạn tôi giải thích rằng quyển sách đó là thánh thư, một chứng thư khác về Chúa Giê Su Ky Tô, do Tiên Tri Joseph Smith phiên dịch. Dường như người phụ nữ ấy lấy làm thích thú, nên anh bạn tôi thò tay vào túi xách của mình và nói: “Tôi có ấn tượng để mang theo quyển sách này. Tôi nghĩ quyển sách này là dành cho chị đây.”

Người phụ nữ ấy bắt đầu đọc quyển sách đó. Khi họ chia tay, người phụ nữ ấy nói: “Anh và tôi sẽ nói chuyện thêm về điều này.”

Điều mà người bạn của tôi không thể biết—nhưng Thượng Đế *thật sự* biết—là người phụ nữ ấy đang tìm kiếm một giáo hội. Thượng Đế biết người phụ nữ ấy đã quan sát người bạn của tôi và tự hỏi tại sao giáo hội của anh ấy làm cho anh vui vẻ như thế. Thượng Đế biết rằng người phụ nữ ấy sẽ hỏi về Sách Mặc Môn và rằng người ấy sẽ sẵn lòng để cho những người truyền giáo giảng dạy. Người phụ nữ ấy đã sẵn sàng rồi. Anh bạn tôi cũng thế. Các anh em và tôi cũng có thể chuẩn bị.

Điều chúng ta cần chuẩn bị nằm trong tâm trí chúng ta. Người phụ nữ ấy đã nghe và nhớ những lời nói về Sách Mặc Môn, Giáo Hội phục hồi của Chúa và lệnh truyền phải đóng tiền thập phân cho Thượng Đế. Và người ấy đã cảm thấy sự khởi đầu của việc làm chứng về lẽ thật trong lòng mình.

Chúa đã phán rằng Ngài sẽ mặc khải lẽ thật cho tâm trí chúng ta bằng Đức Thánh Linh (xin xem GLGU 8:2). Hầu hết những người các anh em sẽ gặp đều đã có sự khởi đầu chuẩn bị đó rồi. Họ đã nghe hay đọc về Thượng Đế và công việc của Ngài. Nếu lòng họ đủ mềm, thì họ đã cảm thấy một sự xác nhận của lẽ thật cho dù có yếu ớt như thế nào đi nữa.

Người phụ nữ đó đã sẵn sàng. Anh bạn của tôi cũng thế, anh là người Thánh Hữu Ngày Sau đã nghiên cứu Sách Mặc Môn. Anh đã cảm thấy lời chứng là chân chính, và anh đã thừa nhận sự hướng dẫn của Thánh Linh để mang theo với mình một quyển Sách Mặc Môn. Anh bạn ấy đã sẵn sàng trong tâm trí mình.

Thượng Đế đang chuẩn bị dân chúng tiếp nhận chứng ngôn của các anh em về lẽ thật được phục hồi. Ngài đòi hỏi đức tin của các anh em và sau đó là hành động của các anh em để chia sẻ một cách can đảm điều đã trở thành quý báu đối với các anh em và đối với những người các anh em yêu mến.

Hãy chuẩn bị chia sẻ bằng cách làm cho tâm trí của các anh em chan hòa với các lẽ thật của phúc âm mỗi ngày. Khi tuân giữ các lệnh truyền và tôn trọng các giao ước của mình, các anh em sẽ cảm nhận được chứng ngôn của Thánh Linh và thêm tình yêu thương của Đấng Cứu Rỗi dành cho các anh em và cho những người các anh em gặp gỡ.

Nếu làm phần vụ của mình, các anh em sẽ càng ngày càng có kinh nghiệm tuyệt vời trong việc gặp gỡ những người sẵn sàng nghe chứng ngôn của các anh em về lẽ thật—được mang đến một cách chân tình, từ tấm lòng của các anh em đến tấm lòng của họ.

GIẢNG DẠY TỪ SỨ ĐIỆP NÀY

Cần nhắc việc đọc sứ điệp chung với gia đình các anh em giảng dạy và thảo luận đoạn cạnh đoạn cuối, là chỗ Chủ Tịch Eyring thảo luận những cách để củng cố chứng ngôn của một người. Thảo luận với gia đình

các anh em giảng dạy về tầm quan trọng của việc chia sẻ chứng ngôn khi chia sẻ phúc âm. Con cái trong gia đình các anh em giảng dạy có thể thấy việc đóng diễn cách chia sẻ chứng ngôn với bạn bè là hữu ích.

GIỚI TRẺ

Biết Điều Gì phải Nói

Nếu các anh em cảm thấy như là mình không biết đủ về phúc âm để chia sẻ với những người khác, thì hãy có được an ủi trong những lời hứa này từ thánh thư:

“Hãy cất cao tiếng nói của các ngươi lên với dân này; hãy nói ra những ý nghĩ mà ta sẽ đặt trong lòng các ngươi, để các ngươi sẽ không bị bối rối trước mặt mọi người;

“Vì điều các ngươi phải nói sẽ được ban cho các ngươi chính trong giờ phút đó, phải, vào chính lúc đó” (GLGU 100:5–6).

“Nhưng Đấng Yên Ủi, tức là Đức Thánh Linh mà Cha sẽ nhân danh ta sai xuống, Đấng ấy sẽ dạy dỗ các ngươi mọi sự, nhắc lại cho các ngươi nhớ mọi điều ta đã phán cùng các ngươi” (Giăng 14:26).

Đây là những lời hứa lớn lao, nhưng muốn đạt được, chúng ta phải làm phần vụ của mình. Trong sứ điệp này, Chủ Tịch Eyring đã dạy chúng ta cách: “Hãy chuẩn bị chia sẻ [phúc âm] bằng cách làm cho tâm trí của các anh em chan hòa với các lẽ thật của phúc âm mỗi ngày.” Các anh em có thể làm gì để làm chan hòa tâm trí mình với các lẽ thật của phúc âm?

TRẺ EM

Chuẩn Bị để Chia Sẻ

Chủ Tịch Eyring nói rằng một cách quan trọng để chuẩn bị chia sẻ phúc âm là làm cho tâm trí của chúng ta chan hòa với các lẽ thật của phúc âm. Các anh em có thể làm một số điều nào để chuẩn bị chia sẻ?

Đức tin, Gia đình,
Trợ giúp

Những Nhu Cầu Đặc Biệt và Sự Phục Vụ Được Thực Hiện

Thành tâm nghiên cứu tài liệu này, và nếu thích hợp, hãy thảo luận tài liệu này với các chị em phụ nữ mà các chị em thăm viếng. Sử dụng những câu hỏi để giúp các chị em củng cố các chị em phụ nữ của mình và làm cho Hội Phụ Nữ thành một phần tích cực trong cuộc sống riêng của mình.

Chủ Tịch Thomas S. Monson nói: “Những người khác luôn luôn có nhu cầu, và mỗi người chúng ta có thể làm một điều gì đó để giúp đỡ một người nào đó. . . . Trừ khi chúng ta hy sinh bản thân để phục vụ những người khác, nếu không sẽ có rất ít mục đích trong cuộc sống của chúng ta.”¹

Là các giảng viên thăm viếng, chúng ta có thể chân thành tiến đến việc biết và yêu thương mỗi chị em phụ nữ mình đến thăm. Tình yêu thương của chúng ta đối với họ sẽ tuôn chảy tự nhiên từ việc phục vụ những người chúng ta đến thăm (xin xem Giảng 13:34–35).

Làm thế nào chúng ta có thể biết được những nhu cầu thuộc linh và vật chất của các chị em phụ nữ của mình để có thể phục vụ khi cần thiết? Là các giảng viên thăm viếng, chúng ta có quyền nhận được sự soi dẫn khi chúng ta cầu nguyện về những người mình đến thăm.

Việc duy trì sự liên lạc thường xuyên với các chị em phụ nữ của chúng ta cũng rất quan trọng. Những lần đi thăm riêng, những cú điện thoại, một bức thư ngắn

đầy khuyến khích, email, ngồi với chị phụ nữ ấy, một lời khen ngợi chân thành, tìm đến hỏi han chị ấy ở nhà thờ, giúp chị ấy trong lúc bị bệnh hoặc hoạn nạn, và các hành động phục vụ khác đều giúp chúng ta trông nom và củng cố lẫn nhau.²

Các giảng viên thăm viếng được yêu cầu phải báo cáo về sự an lạc, bất cứ nhu cầu đặc biệt nào của các chị phụ nữ, và sự phục vụ được thực hiện cho họ. Những loại báo cáo này và sự phục vụ của chúng ta đối với các chị em phụ nữ của mình giúp chúng ta thể hiện vai trò môn đồ của mình.³

Từ Thánh Thư

Giăng 10:14–16; 3 Nê Phi 17:7, 9; Mô Rô Ni 6:3–4

Từ Lịch Sử của Chúng Ta

Mối quan tâm của chương trình thăm viếng giảng dạy luôn luôn là phục vụ lẫn nhau. Qua sự phục vụ liên tục, chúng ta mang đến lòng nhân từ và tình bằng hữu vượt quá những lần thăm viếng hằng tháng. Chính là sự tận tâm chu đáo của chúng ta mới là điều đáng kể.

Mary Ellen Smoot, chủ tịch trung ương thứ 13 nói: “Ước muốn của tôi là khẩn nài với các chị em phụ nữ hãy ngừng lo lắng về một cú điện thoại hoặc một cuộc thăm viếng hằng quý hay hằng tháng.” Chị yêu cầu chúng ta phải “thay vì tập trung vào việc nuôi dưỡng những tâm hồn mềm yếu.”⁴

Chủ Tịch Spencer W. Kimball (1895–1985) dạy: “Việc chúng ta phục vụ lẫn nhau trong vương quốc là điều thiết yếu.” Tuy nhiên ông nhìn nhận rằng không phải tất cả mọi sự phục vụ đều cần phải anh hùng. Ông nói: “Các hành động phục vụ của chúng ta thường xuyên gồm có lời khuyến khích giản dị hoặc sự giúp đỡ với những công việc thể tục, nhưng những kết quả vinh quang biết bao có thể tràn tuôn . . . từ những hành động nhỏ nhặt nhưng tận trọng!”⁵

GHI CHÚ

1. Thomas S. Monson, “Hôm Nay, Tôi Đã Làm Được Gì cho Người Khác?” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2009, 85.
2. Xin xem *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 9.5.1.
3. Xin xem *Handbook 2*, 9.5.4.
4. Mary Ellen Smoot, trong *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 117.
5. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (2006), 82.

Tôi Có Thể Làm Gì?

1. Tôi có đang tìm kiếm sự soi dẫn cá nhân để biết cách đáp ứng các nhu cầu thuộc linh và vật chất của mỗi chị em phụ nữ mà tôi được chỉ định để trông nom không?

2. Làm thế nào các chị em phụ nữ mà tôi trông nom biết rằng tôi quan tâm đến họ và gia đình họ?

Để biết thêm chi tiết, xin mời vào trang mạng reliefsociety.lds.org.